

# НОВИ ХОРИЗОНТИ

ЛИСТ ЕКОНОМСКО-ТРГОВИНСКЕ ШКОЛЕ | ГОДИНА X | ПОЖАРЕВАЦ | МАЈ 2015 | БРОЈ 10



*„Као што у поступцима људи нису важне побуде него последице, тако нас на грађевинама не занимају ограничења што им наметнута беху наменом или оскудицом у средствима, грађи, узорима и машти, већ оне, грађевине саме.“ Борислав Пекић*



## У овом броју:

3	Реч директора
4-5	Летопис
6	На крају радног века
7	Обука у ВПД-у
8	Даровитост ученика
9	Ученички парламент
10	Квизови
11-13	Сајмови
14-15	Близанци
16	Школске приредбе
17	Успех наших ученика
18	Такмичења
19-20	Екскурзије
21	Боксери
22	Најбољи матурски рад
23	Стваралаштво ученика
24	Журка
25	Спортска страна
26	Годишњице
27	Забавна страна

### УКРАТКО О БОГАТОЈ ИСТОРИЈИ НАШЕ ШКОЛЕ

У Пожаревцу је 1850. установљена Послено-трговачка школа. Она представља једну од најстаријих школа те врсте у Србији, за чије оснивање је тадашњем Попечитељству просвете иницијативу упутио овдашњи учитељ Живан Ковачевић. Попечитељство је 11. VIII 1850. одобрило отварање овакве школе у Пожаревцу, тако да је она почела са радом школске 1850/51, а престала да постоји 1862, након отварања пожаревачке полугимназије. Услед неповољних просветних прилика и великог броја неписмених шегрта и калфи указала се потреба за оснивањем занатске школе, која ће настати у последњој деценији XIX века. Током постојања школа је носила називе:

1850-1862. — Послено-трговачка школа

После 1890. — Мушка занатска школа

1898. — Женска занатска школа

после 1890. — паралелно радила Трговачка школа Пожаревачке трговачке омладине

1929/30. — Државна дворазредна трговачка школа

пред II светски рат — Државна трговачка академија

1950/51. — Економска средња школа

1960/61. — Школски центар за економско образовање кадрова

1969. — Економски школски центар „Жижа Лазаревић“

1972. — Привредно-економски школски центар „Жижа Лазаревић“

1991. — Економска школа „Жижа Лазаревић“

На почетку новог миленијума школа доживљава још једну промену: од 27. II 2002. постаје Економско-трговинска школа, која образује кадар за економску, трговинску, туристичку, угоститељску и дрвопрерађивачку струку.

*Милена Стефановић, проф.*

Директор  
Сибинка Живановић

Главни уредник  
Драгана Мратић

Редакција  
Гордана Вучковић  
Бранка Дашић  
Весна Цино  
Зоран Прокић  
Милена Станојевић  
Тања Илић  
Валентина Миланов  
Сандра Ивановић III ф,  
Петар Миљковић III ф,  
Кристина Грујић III к,  
Тамара Станковић III ф,

Фотографије:  
Милан Тодић, Шe1  
Милош Миленковић, Шe2

Насловна страна  
Данко Ковачевић



## РЕЧ ДИРЕКТОРА



### СТО ШЕЗДЕСЕТ ПЕТИ РОЂЕНДАН ЕКОНОМСКО-ТРГОВИНСКЕ ШКОЛЕ

**Е**кономско-трговинска школа 23. маја ове године прославиће 165. рођендан, и то у просторијама својих школских зграда. Током школске 2014/2015. год. започета је и завршена санација старе школске зграде. После двадесетак месеци забране коришћења старе школске зграде, од 28. априла ученици и наставници су поново у својим учионицама. Поново брује школско звоно и дечија вика старим школским ходницима. Овогодишњи матуранти за који дан завршиће своје средњошколско образовање. Последње школске дане провешће у својим учионицама. Сада, када је успешно завршена санација старе школске зграде, када су тестови показали да је зграда сигурна, ученицима преостаје да безбрижно стичу нова знања и вештине, другарства и пријатељства. Није било лако ни ученицима ни наставницима радити у туђим учионицама и различитим зградама, и одатле прелазити до физкултурне сале или информатичких кабинета, школске зборнице, библиотеке и тражити слободне просторије за одржавање часова допунске или додатне наставе. Требало је много стрпљења и напора свих ових месеци. Тај период је иза нас. Ипак, и у тако отежаним условима наши ученици, уз помоћ својих наставника, вредно су се припремали за републичка такмичења и остварили завидне резултате. Успешно су учествовали у различитим ваннаставним активностима и показали своју зрелост и амбицију.

Приближавамо се крају школске године. Надам се да ће сви ученици успешно завршити овај разред, у складу са својим циљевима и жељама. Наш задатак је да урадимо све због чега смо у просвети, да васпитавамо и образујемо ученике, како би постали успешни, вредни и поштени људи. Знање и доброта увек побеђују. Радујмо се заједно будућим успешним и веселим данима који нас очекују!

Сибинка Живановић



## ЛЕТОПИС ШКОЛЕ

- 9.9.2014.** - одржан састанак Тима за каријерно вођење  
**10.9.2014.** - одржана седница Наставничког већа  
**11.9.2014.** - одржан састанак Савета родитеља и Школског одбора  
**18.9.2014.** - одржана седница Наставничког већа  
**24.9.2014.** - у просторијама наше школе одржана презентација програма средњошколске размене ученика, америчке организације „ASMYLE“  
**6.10.-10.10.2014.** - спроведена екскурзија за ученике 3. и 4. разреда; ученици 3. разреда отпутовали у Будимпешту, а ученици 4. разреда у Праг  
**11.10.2014.** - одржана „Крос серија РТС-а“ на хиподрому у Пожаревцу; ова субота је обележена као радни и наставни дан  
**15.10.2014.** - матуранти су са педагогом и одељењским старешинама присуствовали „Свечаној академији поводом Дана ослобођења“  
**16.10.2014.** - одржан састанак Тима за самовредновање и вредновање рада школе, Тима за квалитет, Педагошког колегијума, седница Наставничког већа  
**21.10.2014.** - психолог Националне службе за запошљавање одржала предавање на тему „Професионална оријентација“ ученицима одељења IVк, IVф и IVтг  
**27.10.2014.** - ученицима првог разреда одржано предавање МУП-а на тему „Трговина људима“  
**28.10.2014.** - психолог Националне службе за запошљавање одржала предавање на тему „Професионална оријентација“ ученицима одељења Шу1, Шу2, Шт2 и IVе2  
**29.10.2014.** - психолог Националне службе за запошљавање одржала предавање на тему „Професионална оријентација“ ученицима одељења IVе1 и IVт; одржан састанак Школског одбора  
**6.11.2014.** - одржана седница одељењских већа I и II разреда, поводом завршетка првог класификационог периода  
**7.11.2014.** - одржана седница одељењских већа III и IV разреда, поводом завршетка првог класификационог периода  
**14.11.2014.** - одржано предавање о предузетништву ученицима одељењима ф, тт и к, од стране Саше Дедића из Регионалне развојне агенције Браничево-Поднонавље; ученици одељења Пк, Пф и Пу2 са предметним професорима и педагогом присуствовали Свечаној академији поводом обележавања 16. новембра, Дана Центра за обуку копнене војске  
**18.11.2014.** - одржана седница Наставничког већа  
**19.11.2014.** - Одржан састанак Савета родитеља; одржана седница Школског одбора  
**3.12.2014.** - одржан квиз поводом обележавања 100 година од почетка Великог рата; ученици смера угоститеља посетили Сајам етно-хране у Београду  
**12.12.2014.** - у фискултурној сали одржана презентација „Подигнимо гард пороцима“, у организацији Кик-бокс клуба „Спартак“ и Боксерског клуба „Благоје Блага Вујичић“ из Пожаревца  
**17.12.2014.** - одржана седница Наставничког већа  
**5.1.2015.** - састанак Педагошког колегијума  
**22.1.2015.** - одржана седница Наставничког већа  
**27.1.2015.** - Св. Сава – школска слава  
**30.1.2015.** - ученици IVе1, IVе2 и IV ф са предметним наставницима и одељењским старешинама: Братиславом Николић и Горданом Вучковић посетили Економски факултет у Београду, Народну банку и Београдску пословну школу; одржан састанак Школског одбора  
**2.2.2015.** - представници Универзитета Метрополитан представили своју понуду ученицима четвртог разреда наше школе  
**5.2.2015.** - одржана седница Наставничког већа  
**6.2.2015.** - одржан састанак Ученичког парламента  
**9.2.2015.** - одржан састанак Савета родитеља. Одржан састанак Школског одбора; одржан састанак Уније средњошколаца, на коме је учествовао председник нашег ученичког парламента Сандра Јовановић  
**18.2.2015.** - радило се по распореду од понедељка; наша школа била је домаћин окружног такмичења у одбојци (за девојке и младиће)  
**19.2.2015.** - радило се по распореду од уторка; ученици Шф са предметним наставником Зораном Прокићем посетили позоришну представу у оквиру глумачких дана "Миливојев штап и шешир"  
**20.2.2015.** - ученици туристичког смера посетили сајам туризма у Београду са предметним наставницима Вером Шешум, Драганом Неранчићем, Радицом Платанић и Миленом Златар Ђурђић  
**24.2.2015.** - Снежана Николић одржала час у оквиру провере припремљености за полагање испита за лиценцу (у одељењу Iф)  
**26.2.2015.** - представници Економског факултета из Крагујевца представили своју понуду нашим матурантима  
**27.2.2015.** - Сандра Ивановић Шф у оквиру професионалне оријентације и реализације активности *Реални сусрети* представила нашу школу у ОШ "Милисав Николић" у Црљенцу  
**2.3.2015.** - одржано школско такмичење из Историје; одржан састанак чланова Тима за самовредновање  
**4.3.2015.** - Сандра Ивановић Шф у оквиру професионалне оријентације и реализације активности *Реални сусрети*, представила нашу школу у ОШ "Милисав Николић" у Божевцу  
**7.3.2015.** - Весна Животић и Весна Станојевић одржале семинар у оквиру интерног усавршавања са темом "Састављање тестова и оцењивање"  
**9.3.2015.** - одржан састанак тима за самовредновање; одржано полуфинале квиза опште културе  
**10.3.2015.** - одржан састанак чланова Тима за заштиту ученика од насиља  
**11.3.2015.** - одржана седница Наставничког већа; одржан састанак Савета родитеља; чланови тима за каријерно вођење и саветовање у договору са предметним наставницима стручних предмета и педагогом организовали одлазак ученика завршних разреда на Сајам образовања, који је одржан у просторијама Пожаревачке гимназије  
**18.3.2015.** - представници Мегатренд универзитета преставили своју понуду ученицима завршних разреда наше школе. Пунолетни ученици наше школе учествовали у акцији добровољног давања крви која је организована у просторијама Пожаревачке гимназије  
**19.3.2015.** - одржано финале квиза опште културе у сали за физичко наше школе.  
**20-21.3.2015.** - на Републичком такмичењу из Основа економије, одржном у Економској школи "Нада Димић" у Земуну, наша ученица Драгана Стокић IV ф освојила 13. место, ученицу је припремао предметни наставник Емина Стојановић; на Републичком такмичењу из Пословне информатике, одржаном у Економској школи "Боса Милићевић" у Суботици, наш ученик Младен Мишић IV е1 освојио је 1. место, ученика је припремао предметни наставник Лидија Лекић.  
**21.3.2015.** - на Општинском такмичењу из Историје, одржаном у Техничкој школи "Никола Тесла" у Костолцу, наши ученици постигли су следеће резултате:  
 - Урош Траиловић IV е2 - 1. место



- Милош Давидовић III е1 - 2. место
- Јелена Саватић III ф- 3. место
- Милица Николић II е1 - 3. место
- Илија Живић II ф - 4. место.

ученике је припремао предметни наставник Милена Стефановић.

**27. и 28.3.2015.** - на Републичком такмичењу из Пословне економије, одржаном у Економско-трговинској школи у Краљеву, наш ученик Ђорђе Девић IV е2 освојио је 5. место, ученика је припремао предметни наставник Анђелка Стојићевић; на Републичком такмичењу из Статистике, одржаном у Економској школи у Јагодини, наш ученик Никола Цолић IV е2 освојио је 8. место, ученика је припремао предметни наставник Весна Станојевић.

**1.4.2015.** - у организацији руководица Тима за каријерно вођење и саветовање Слободанке Цветић, у нашој школи ученицима завршног разреда економске струке Марија Несторовић, запослена у Бамбију, одржала је трибину под називом "Управљање пројектима". Трибини су присуствовали, поред ученика, чланови тима за каријерно вођење и саветовање Вера Шешум, Анђелка Стојићевић, Наташа Ивић, педагог Сања Новаковић, помоћник директора Гордана Вучковић и директор Сибинка Живановић.

**2.4.2015.** - Висока школа струковних студија из Пожаревца представила своју понуду ученицима завршних разреда наше школе; одржан састанак руководица свих тимова и стручних актива са директором школе; одржане седнице одељењских већа првог и четвртог разреда; Валентина Миланов положила испит за лиценцу

**3.4.2015.** - одржане седнице одељењских већа другог и трећег разреда; на Републичком такмичењу из Рачуноводства, одржаном у средњој школи у Свилајнцу, наш ученик Младен Мишић IV е1 освојио је 6. место. Ученика је припремао предметни наставник Братислава Николић

**4.4.2015.** - на Републичком такмичењу из Трговинског пословања са практичном наставом, одржаном у Трговинској школи у Нишу, наша ученица Агапија Станић IV т освојила је 4. место. Ученика је припремао предметни наставник Слободанка Цветић

**6.4.2015.** - у организацији предметног наставника Слободанке Цветић и ученика III к одржана трибина на којој је присуствовао и представио своје предузеће генерални директор D Logic-а Горан Кузмановић; трибина је одржана под називом "Искусство виртуелног и реалног предузећа"; трибини су присуствовали:

Снежана Николић, Сибинка Живановић, Сања Новаковић  
**18.4.2015.** - радна и наставна субота (надокнада екскурзије);

одржано Окружно такмичење из Историје: 2. место Урош Траиловић, 3. место Милош Давидовић

**18. и 19.4.2015.** - на Републичком такмичењу из Услуживања са практичном наставом, одржаном у Економско-угоститељској школи у Крагујевцу, наша ученица Данијела Бекић III у1 освојила је 13. место; ученика је припремао предметни наставник Саша Николић; на Републичком такмичењу из Куварства са практичном наставом, одржаном у Економско-угоститељској школи у Крагујевцу, наше ученице Миљана Живковић III у2 освојила је 6. место и Сара Радмиловић III у2 освојила је 15. место; ученице је припремао предметни наставник Данијела Николић

**22.4.2015.** - одржан састанак Савета родитеља и састанак Школског одбора

**24.4.2015.** - саобраћаји инспектор Настић одржао предавање на тему "Безбедност у саобраћају" ученицима IV е1, IV тт, IV т и III у1

**27.4.2015.** - Слободанка Цветић и Гордана Вучковић водиле ученике трговинске струке у стручну посету у Нови Сад

**28.-30.4.2015.** - наша школа организовала "Дан отворених врата" за ученике основних школа

**29.4.2015.** - одиграна одбојкашка утакмица између ученика и професора Економско-трговинске школе, у сали за физичко; у паузама између сетова, публику су забављали ученици наше школе који су том приликом извели музичке тачке: Анђела Борисављевић, Јелена и Милена Мандић, и Дуња Кинчеш са партнером Душаном Трбовићем (плесна тачка), након чега је организована журка за све ученике и чланове колектива; ученици наше школе са предметним наставницима посетили Фестивал науке, који је одржан у ОШ "Доситеј Обрадовић" у Пожаревцу; чланови ученичког парламента са наставником Жаклином Бранковић присуствовали "Промоцији националних и међународних програма волонтерских кампова", у просторијама градске библиотеке

**7.5.2015.** - наша школа представила се на Сајму образовања, у Центру за културу

**9.-10.5.2015.** - ученици наше школе (образовни профил комерцијалиста) учествовали на Сајму виртуелних предузећа, одржаном у Сенти; ученике је припремао предметни наставник Слободанка Цветић

**10.5.2015.** - на Републичком такмичењу из Историје, наш ученик Урош Траиловић IV е2 освојио је 2. место, а ученик Милош Давидовић III е1 учествовао је; ученике је припремао предметни наставник Милена Стефановић

## Утисци ђака генерације 2013/14.

Бити ђак генерације у средњој школи заиста је ласкава титула. Дobar је осећај када схватите да се труд, рад и знање ипак препознају и цене.

Са својих 15 година требало је да одлучимо шта ћемо уписати и већ одредимо чиме ћемо се бавити. Мени тада није било баш најјасније шта желим да радим у животу. Једино у шта сам била сигурна, било је да желим да упишем факултет. Сасвим случајно, одабрала сам Економско-трговинску школу, смер – финансијски техничар. Признајем, нисам имала појма о економији и финансијама, али желела сам да научим нешто ново. Даље је све текло баш као и што је и та одлука донета – спонтано. Пролазила сам кроз различите периоде: и кроз период када ми је било претешко, када сам мислила да све то није за мене, али и кроз период када се све стабилизовало и када сам схватила да сам донела праву одлуку. Већ у трећој години почела сам да размишљам који факултет уписати и почела сам да се распитујем. С обзиром на то да ми је омиљени предмет био Информатика, али да сам волела и класичне економске предмете, заинтересовала сам се за Факултет организационих наука, који, чини ми се, обједињује те две ствари. Сада, као студент ФОН-а, могу да кажем да сам размишљала у добром правцу и да се не кајем ни због једне своје одлуке која је утицала на то да сада будем где јесам. Највеће заслуге за то имају професори који су препознали у мени потенцијал за овај факултет и који су ме подржавали у свему, али и они професори који су инсистирали да, и поред одабране области, развијам и усавршавам своје склоности ка осталим наукама, које нису стриктно повезане са организационим наукама. Наравно, без подршке породице и пријатеља не бих успела да остварим свој тадашњи циљ.

На крају школовања, иако је било и оних мање лепих ствари, памте се само лепе: свакодневно дружење, екскурзије, матура... Стекли смо нова пријатељства, добили добре савете од професора. стекли одређена искуства, схватили да ће увек и свуда постојати неправда и да се праве вредности не цене увек довољно и на прави начин. Зато смо сада спремнији за нове изазове и нове циљеве.



Марија Миљковић

## НАШИ ПЕНЗИОНЕРИ



ДОБРИЛА ЏАМИЋ, професор  
енглеског језика и  
књижевности

Пожурили сте у пензију мислећи да ће то бити неважно. Желимо да Вам кажемо да ипак није тако. Ево и зашто. Прво, јер сте генерацијама помагали да учећи страни језик постану богатији знањем, али пре свега људи обдарени лепим и хуманим васпитањем. Друго, оставили сте са нама Вашег Жику, а нашег драгог и математички прецизног колегу да нас подсећа како је имати доброг брачног друга. Треће, и најважније, даривали сте нам Вашу Милицу као најлепши пример Вашег знања и васпитања да нас подсећа својим праменовима и брижним Вашим речима за сваког ђака и колегу. Има ли лепшег одласка у пензију?

Анђелка Стојићевић, проф.

*Увек с'ће давале све од себе на ђослу и сада је дошло време да се одморише и уживаше у с'тварима које с'ће ђрођустиле збој ђосла. Хвала вам на свему!*



ГРОЗДА ТОШИЋ,  
наставник практичне наставе

Било је право задовољство познавати, радити и учити од ње све ове године. Оставила је неизбрисив траг у школи, колективу. Она је добар човек, изузетан педагог, одличан предавач и васпитач, својим је речима утицала на животе младих људи. Својом добром вољом и ентузијазмом помагала је у остваривању бројних школских манифестација и такмичења током свог радног века у просвети.

Ђаке којима је била разредни старешина посматрала је као своју децу, са њима је преживела лепе и тешке тренутке. Била је увек ту да их саслуша као мајка, па је често говорила: „Љуби га мајка“. Ђаци ће је се увек сећати и препричавати заједничке занимљиве тренутке, којих је, сигурно, било пуно.

Пожртвованим залагањем у настави и бројним саветима које је несебично упућивала млађим колегама и колегиницама, остаће у прелепом сећању. Колективу преостаје да јој пожели дуг, здрав и миран живот у пензији.

Данијела Николић, наставник  
куварства



ИЛИНКА БУДИМИР, шеф  
рачуноводства

У пензију одлазиш као шеф бројки и бројки које су пратиле твој ученички и радни век у овој школи. Иза њих нама остављаш твој смех који се ширио ходницима, забринуто ћутање које су те бројке захтевале и мирис кафе која нас је окупљала у твојој канцеларији, и који ће те враћати у твоју школу и док будеш одмарала од бројева у кругу породице.

Анђелка Стојићевић, проф.



**Некада је наш часопис имао и модну рубрику, чији је уредник, идејни ђворец, била Илинка Будимир.**



## „Синергија виртуелног и реалног предузећа”

### Извештај са организоване трибине

**В**иртуелно предузеће (ВПД), односно Обука у виртуелном предузећу предмет је који ученици комерцијалног — огледног смера имају у III и IV години школовања. За ову школску 2014/15. годину, у оквиру овог предмета, планиране су две трибине - једна у првом, а друга у другом полугодишту. Циљ ових трибина је да се у учioniци чује глас привредника са својим искуствима и да се на тај начин приближи ученицима занимање за које се школују.



**П**рва трибина реализована је 29. децембра 2014. г.

под називом „Синергија виртуелног и реалног предузећа”. Сама идеја о организацији ове трибине деловала је занимљиво и привукла нашу пажњу, али је утисака након завршетка било више него што смо очекивали. Гост трибине био је власник и директор приватног предузећа „ГАУС“ из Пожаревца, Иван Станковић. На самом почетку трибине запослени (ученици) су искористили прилику да на што бољи начин представе своја предузећа „МЕДОЛИНО“ и „БАЈКА“. Затим је директор „ГАУС“-а причао о томе како се долази до идеје за отварањем предузећа, шта је потребно да би се предузеће отворило, а шта да би напредовало, а, такође, и како мотивисати запослене. Када је у питању идеја за отварање предузећа, мора да постоји жеља да се докажемо у одређеном послу, рекао је Иван. Према његовим речима, једно је водити своје предузеће, а друго радити за некога. Посао морамо сами да пронађемо, а не да посао „пронађе нас“. Схватили смо да није све у сувопарном знању, већ и у вештини и идејама које имамо, односно потребно је да будемо сналажљиви у сваком тренутку и да новац не може увек да нам буде на првом месту. Помогао нам је да створимо бољу слику о томе како тај посао функционише у пракси, приближио нам је посао комерцијалисте, ставио нам до знања да није све увек како очекујемо, да морамо у многим ситуацијама да се сналазимо да бисмо посао добро урадили. Изненадило нас је када је рекао да је конкурентост на тржишту у ствари добра ствар. Он каже да је здрава конкуренција добра јер нас држи будним, представља изазов и мотивацију. Морамо да знамо ко нам је конкуренција, шта ради и која је наша позиција у конкурентској борби, а да бисмо били испред конкуренције морамо да идемо три корака напред. Такође, пријатељи морају да нам буду близу, а непријатељи још ближе. Добили смо још један веома користан савет, а то је да радна биографија не сме да буде копија било чије биографије, већ оно што нас чини различитим од других, нешто што ће убедити послодавца да запосли баш нас. На наше питање које особине треба да има комерцијалиста, одговорио је: „друштвен, комуникативан, да анимира саговорника, једноставно, да вам у његовом друштву не буде досадно”. Ове особине нам јасно указују на то да је прави комерцијалиста, јер је управо он једна духовита особа, пуна ентузијазма, позитивне енергије са којом је веома лако комуницирати. Све време је успео да држи нашу пажњу, што је исто једна од важних особина комерцијалисте, а такође нам је указао да је тајна успеха волети посао којим се бавиш. Након његове посете, слика о занимању за које се школујемо знатно се променила, имамо већу мотивацију за рад.

**Д**раго нам је што је организован један овакав скуп, са ког смо изашли пуни позитивних утисака. Једном речју, одушевљени смо представником приватног предузећа „ГАУС“, који сав свој рад претвара у циљ који мора да достигне и чији су се ризик и упорност на крају исплатили. Иван сматра да је овакав начин рада у оквиру предмета Обука у виртуелном предузећу добар и да чешће, макар једном месечно, треба организовати овакве скупове. Такви часови нам остављају највећи утисак, помажу нам да упоредимо виртуелни рад са реалним и указују нам да је пракса коју стекнемо током школовања или радом у неком предузећу од велике користи. Требало би да буде више оваквих трибина како бисмо чули разне приче које могу једног дана да нам буду од користи, а сигурно хоће!

Тамара Стефановић, III к  
 Марина Добросављевић, III к  
 Тијана Радовановић, III к  
 Ксенија Радосављевић, III к

## ДАРОВИТОСТ — КАКО ЈЕ ПРЕПОЗНАТИ?

Образовни систем у нашој земљи (а није редак случај ни у другим земљама) често не препознаје потребе једне популације ученика, која је, додуше, и малобројнија у односу на целокупну популацију. Реч је о потребама и интересовањима даровитих ученика. Много више пажње, времена и труда улаже се како би се помогло ученицима који заостају у савладавању школског градива, као и ученицима са просечним способностима. За то време, они ученици који имају шира интересовања, који брже напредују и усвајају знања осећају незадовољство, а често и досаду на часовима. Временом то негативно утиче и на њихову мотивацију за учење. Због свега тога, важно је идентификовати ученике који спадају у категорију „даровитих” и обезбедити им адекватне услове у којима ће они моћи да развијају своје потенцијале, да унапређују своја знања и испољавају своју креативност.

### КАРАКТЕРИСТИКЕ ДАРОВИТОГ УЧЕНИКА

- висок степен опште интелигенције,
- посебно интересовање за поједину област/области,
- поседовање одређених особина личности: флексибилности, самосталности, независности, позитивне слике о себи, отворености за нове ситуације и искуства, креативности,
- висок степен унутрашње мотивације и усмереност на решавање проблема/задатка,
- дивергентан приступ у решавању проблема (ученик користи различите приступе, анализира, доноси одлуке, преиспитује решења, оригиналан је и креативан у проналажењу решења...).

### НА КОЈИ НАЧИН ЗАДОВОЉИТИ ИНТЕРЕСОВАЊА ДАРОВИТИХ УЧЕНИКА?

- израдом ИОП—а са обogaћеним садржајем,
- организовањем и реализацијом додатне наставе, секција, такмичења, смотри, ваннаставних активности,
- упућивањем и укључивањем ученика у активности Истраживачке станице Петница, регионалних центара за таленте (у нашем граду таква институција је до недавно постојала) и других установа које се баве младим и даровитим ученицима.

### ШТА ЈЕ ДАРОВИТОСТ?

Можемо рећи да је даровитост резултат интеракције три битне компоненте:

- натпросечних способности
- мотивације
- креативности.

Без међудејства ове три компоненте нема испољавања даровитости.

### КО И КАКО МОЖЕ ДА ПРЕПОЗНА ДАРОВИТОСТ КОД ДЕТЕТА?

**Родитељ** — уколико има знатижељно дете, дете које се лако прилагођава различитим околностима, које је зрелије од вршњака, дете које је „своје”...

**Васпитач, учитељ, наставник** — на основу резултата дететовог рада, уколико дете има богат речник, брзо и лако памти и учи, даје смислене и „другачије” одговоре, повезује знање из различитих области, поставља оригинална питања и користи различите путеве да дође до решења...

Сања Новаковић, педагог



## Ученички парламент

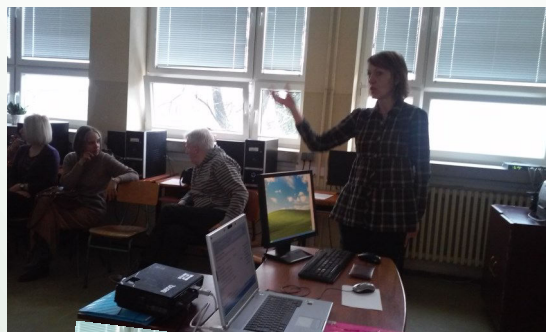
Нова школска година, са делимично новим руководством парламента, новим идејама, старим навикама и, наравно, новим победама. Сам почетак школске године обележила је посета Сајму књига и Етнографском музеју у Београду. У децембру одржано је, треће по реду, такмичење „И ја имам таленат“, које је и ове године успешно протекло. Ученици наше школе су се такмичили, показали своје таленте, дружили и добро забавили. Такође, у децембру одржан је турнир у пикаду, а последње недеље уследило је украшавање јелке у школском дворишту. Касније, почетком другог полугодишта, уследиле су припреме за одржавање квиза општег знања који је био хуманитарног карактера. Финале квиза одржано је 19. марта 2015. године, са почетком од 13 часова, у фискултурној сали наше школе, а победници квиза добили су пригодне награде. Новац прикупљен на улазу био је намењен Бранимиру Јоцићу, ученику ОШ „Краљ Александар I“. Између игара на квизу публику су забавиле ученице наше школе. Удруженим снагама је прикупљено 99.720,00 динара. Крајем априла, парламент је организовао одбојкашку утакмицу између ученика и професора Економско–трговинске школе, а након тога уследила је журка за ученике и чланове колектива и акција прикупљања књига за школску библиотеку.



## Радионица за наставнике

Радионица на тему Састављање

тестова и оцењивање одржана је 7. марта 2015. године у нашој школи. Реализатори радионице, професорке Весна Животић и Весна Станојевић, изразиле су велико задовољство учешћем и ангажовањем свих присутних колега. Размена информација, искуства и конструктивних предлога још једном је показала да су професори у школи заинтересовани за унапређивање свог рада и сарадњу са другим колегама. Уз дружење и вишесатни рад, који је трајао чак и за време паузе, време је пролетело.







## Колико њишања, толико одговора



### Квиз „Први светски рат“

Квиз је одржан 3.12.2014. године у сали Економско-трговинске школе поводом стогодишњице од почетка Првог светског рата, названог и Великим ратом.

Тај дан смо посветили жртвама Првог светског рата и у њихову част приредили квиз знања под именом „Први светски рат“. У организацији квиза учествовали су професори историје Милена Стефановић и Драган Радоњић, помоћник директора Гордана Вучковић, који су уједно били и чланови жирија, као и професори српског језика и књижевности Бранка Дашић, Весна Џино, Драгана Мратић, Зоран Прокић, Тања Илић и професори физичког васпитања Предраг

Такмичиле су се њри екипе у следећем саставу:

#### I екипа „Гвоздени пук“

1. Илија Живић IIф
2. Анђела Ранђеловић IIТТ
3. Марко Пантић IIф
4. Невена Мирковић IIТТ
5. Александра Миљевић IIТТ



#### II екипа „Артиљерци“

1. Урош Траиловић IVe2
2. Милош Давидовић IIIe1
3. Александар Јанковић IIIф
4. Јелена Саватић IIIф
5. Милица Николић IIe1



- #### III екипа „Сиви елендери“
1. Снежана Драгићевић IIТТ
  2. Јелена Јањић IIТТ
  3. Милица Митровић IIТТ
  4. Александра Стевић IIТТ
  5. Невена Милошевић IIТТ



Ученици су своје знање одмерили кроз игре:

- Корак по корак
- Игра знања
- Асоцијација
- Тајанствена личност



Екипа „Артиљерци“ однела је победу са освојених 64 поена, а као награду такмичари су добили по књигу „Велики рат“ Александра Гаталице. Овај квиз је био добра прилика за још једну хуманитарну акцију у којој су прикупљена средства за ученике школе којима је та помоћ најпотребнија. Кутија за донацију се налазила у школском холу до 6. 12. 2014. године, а прикупљено је око 20000 динара.

Кристина Грујић, IIIк



### Квиз о њишеј знања

Квиз је одржан 19. 3. 2015. године у просторијама школске сале. У квизу су учествовале три екипе, у следећем саставу:

#### I место „Рекреативо“

1. Урош Траиловић IVe2
2. Ђорђевић Ђиновић IIIТ1
3. Милица Петрушић IIIк
4. Софија Јовановић Iф

#### II место „Идеш за Канаду“

1. Милош Давидовић IIIe1
2. Никола Савић Iф
3. Марија Перић IIТ2
4. Александра Тошић IVe2

#### III место „Покрет несврстаних“

1. Огњен Стокић IIIe1
2. Софија Тошић IVe2
3. Јелена Јоловић IIIк
4. Лазар Милошевић Iк



Свако од чланова екипе „Рекреативо“ добио је по флеш од 8GB као награду за својено I место.







## НАРОДНА БАНКА



Освануо је тај 30. јануар – дан предвиђен да посетимо места која би могла да утичу на нашу будућност и избор занимања. У осам сати смо се нашли на станици, сунце је сијало цело јутро, позитивно утицало на нас, па смо веома расположени ушли у аутобус и кренули у Београд. У аутобусу је била весела атмосфера, смех се чуо током целог пута, али у ваздуху се осећало нестрпљење да видимо све што је било испланирано за тај дан.

Пут нам је брзо прошао и одједном смо се нашли испред зграде изграђене у стилу неоренесансног академизма – зграде Народне банке Србије. Ушли смо у велико здање, првобитно названо Привилегована народна банка Краљевине Србије, основано 1884. године. Унутрашњост банке урађена је у комбинацији мермера у више боја. Кустоси су нам причали о историји новца у Србији. Одушевила нас је збирка нумизматичких кованих новчића. Прихватили смо и изазов одмеравања снаге у подизању златне полуге тешке 12,5 кг. Помогли смо у изради кованих новчића, научили како да препознамо фалсификован новац. Као слаг на торту, за крај добили смо сви новчанице са својим ликом и симболичном вредношћу од 1884 динара, као подсећање на годину оснивања банке.

Тиме се завршила наша посета Народној банци и после краће паузе пошли смо на Економски факултет, где су нас лепо дочекали. Професорка нас је, заједно са студентима, упознала са тим како ће нам бити ако се одлучимо баш за тај „први и прави“ факултет. Сазнали смо доста тога о градиву које се учи, смеровима које нуде, као и о могућности запошљавања после завршеног факултета.

Срдчан и љубазан дочек особља Више пословне школе нас је одушевио. Након освежења, после дугог дана представио нам се и директор школе. Испричао нам је најбитније чињенице које треба да знамо да бисмо се уписали у ову школу, али знајући да смо уморни од разних активности тог дана није желео дуго да нас задржава причом, већ нас је повео кроз школу и показао нам шта је све на располагању студентима и које могућности имају.

Након временаведеног у аутобусу и много пешачења, ојекљење смо нашли у „Ушћу“. Тамо нас је дочекала пријатна и урбана атмосфера. Након ужине, куповине и дружења, кренули смо назад, и у вечерњим сатима стигли у Пожаревац.

Овај излет до Београда нам је добро дошао због нових сазнања, размене мишљења, а и дружења. Иза нас је остао један леп дан, искоришћен на добар начин, уз пуно утисака које треба сумирати и донети коначну одлуку шта студирати.

Даница Ранисављевић, IVф

Драгана Стокић, IVф



## БИЛИ СМО НА САЈМУ КЊИГА



У четвртак 30. 10. 2014. године око 9 сати окупили смо се, помало поспани, на спољном перону аутобуске станице и у пола десет кренули на Београдски сајам књига.

На сајмишту нас је дочекала невероватна гужва. Ученици свих разреда из свих крајева Србије дошли су да сазнају која ће им се књига највише свидети. Било је ту много занимљивих наслова и аутора које је могао и да упозна онај ко је имао највише среће. Чула се граја посетилаца који су коментарисали натписе не само на нашем већ и на кинеском, руском и енглеском језику. Било је ту понешто за свакога: од озбиљне филозофије до стрипова, од приручника до томова. Свако је могао да нађе нешто по укусу и нико није могао да оде празних руку. Нама је четири сата било мало и нисмо успели баш све да обиђемо, јер смо кренули даље – у Етнографски музеј.

У Етнографском музеју прво што нам је привукло пажњу јесу гусле, које су биле постављене у првој изложбеној сали. На њима је било разних мотива – од змија и орлова до познатих српских јунака. Одмах поред њих налазио се један стари гуслар који је длетом и чекићем обликовао будуће гусле и причао нам како се оне праве. Потом нас је водич провео кроз изложбу народних ношњи из разних крајева Србије, Босне и Црне Горе. Видели смо и импресивну сталну поставу ентеријера и алата наших предака из различитих периода и предела наше земље.

Кући смо се вратили задовољни не само зато што смо изгубили часове већ и зато што смо нашли књиге које смо дуго тражили, упознали нове људе и сазнали много тога интересантног о животу наших предака.

Сања Ђорђевић, IIIк

## САЈАМ ВИРТУЕЛНИХ ПРЕДУЗЕЋА



Дана 8. 5. 2015. године, ученице IIIк разреда у саставу: Марина Добросављевић, Сања Ђорђевић и Јована Ђокић, кренуле су на дводневно такмичење виртуелних предузећа, које се одржавало у Сенти.

Припреме за ово такмичење, тачније сајам, трајале су око три месеца. Да бисмо представили нашу средњу школу и наше виртуелно предузеће „БАЈКА“, уложили смо велики труд, напор, а пре свега неизмерну љубав према предмету Обука у виртуелном предузећу.

**Првог дана** по доласку у град Сента, сместивши се у хотел, кренули смо у обилазак малог града покрај реке Тисе. Касније је уследило упознавање са организаторима сајма, који су нам представили град и упознали са осталим учесницима сајма, са којима смо касније постали нераздвојни пријатељи.

**Другог дана** отворен је 6. сајам виртуелних предузећа. Виртуелно привредно друштво „БАЈКА“ ДОО Пожаревац, на челу са директорком Слободанком Цветић, већ другог дана сајма, попримило је симпатије организатора, учесника и виртуелних купаца. Остваривши позитивне утиске код свих присутних, отишли смо са осталим учесницима у поновно разгледање града.

Тог дана у Сенти, дочекали смо и наше другаре и професорке из Пожареваца, који су дошли да нас бодре и подрже на овом сајму.

**Трећег дана** уследило је поновно пословање на сајму и затварање 6. сајма виртуелних предузећа. ВПД „БАЈКА“ из Пожареваца остварило је огроман успех, који је испраћен наградом и громогласним аплаузом од стране свих присутних. Касније тог дана вратили смо се у Пожаревац.

Желимо да захвалимо свима који су нас подржали, бодрили, помогли око припрема за сајам, свим професорима који су нам допустили да изостанемо са часова, нашим другарима који су нас посетили и онима који су нам држали палчеве и бодрили нас из својих домова.

Велико хвала професорки Слободанки Цветић, која је имала вере у нас три да ћемо наше предузеће добро и успешно представити.

На крају пута око једног смо се сложиле: „Желимо назад у Сенту!“

Јована Ђокић, IIIк





## Сајам туризма

**Београдски Сајам туризма**, који је трајао од 19. до 22. фебруара 2015. године највећа је туристичка манифестација у земљи и југоисточној Европи. Више од 30 година испуњава светске стандарде у пословању, са излагачима гради партнерске односе, а квалитетном понудом и разноврсним дешавањима сваке године привлачи све већи број посетилаца. На овогодишњем Сајму туризма своју понуду представило је 1100 излагача из око 50 земаља, а земља-партнер били су Уједињени Арапски Емирати. Број посетилаца је премашио 65000. Под окриљем Сајма туризма од 2005. године одржава се и Сајам угоститељства и угоститељске опреме - HORECA, а у истом термину одржава се и Сајам вина - BEOWINE.

Сајам угоститељства и угоститељске опреме, HORECA, пружио је јединствену прилику компанијама које се баве производњом и дистрибуцијом угоститељске опреме да свој најновији асортиман производа представе бројним посетиоцима Сајма. Излагачи су представили најсавременије производе и услуге из различитих робних група: од опреме за кухиње, ресторане, барове, хотеле и клубове, опреме ентеријера и екстеријера, преко професионалне одеће и обуће, па све до апарата и средстава за чишћење.

У оквиру овог сајма Туристичка организација Србије је, такође, организовала и Сајам сувенира "Посетите Србију". На око 70 изложбених пултова су представљени сувенири из свих регија Србије. Мајстори старих и уметничких заната представили су производе који су рађени традиционалним техникама, али прилагођени потребама данашњице.

Поврх свега тога, посетиоци Сајма туризма били су у прилици да уживају у богатој понуди "пића богова", најгледнијих домаћих и регионалних произвођача вина, винских подрума и кућа вина. BEOWINE интензивно промовише и вински туризам, а с обзиром на то да је овај Сајам под покровитељством Сајма туризма, добијамо јасну слику о утицају овог догађаја на туристичку привреду у целини.

Посета Сајму туризма ученика свих разреда туристичког смера и професора Вере Шешум, Радице Платанић и Драгана Неранчића, уоквирена је одласком у "Ушће".

Ненад Богојевић, IVТт



**„Шумадија сајам“** одржао се од 28. до 30. новембра 2014. године, чији је организатор Међународни сајам туризма и сеоског туризма у Крагујевцу. То је, такође, Шести међународни сајам и уједно Други сајам зимнице и домаће радности. Посетиоци су на Сајму могли више да сазнају о понудама националних, регионалних и локалних туристичких организација из Србије и суседних земаља, као и о програмима туристичких агенција за зимовања, Новогодишњих и Божићних празника.

На Сајму су се кроз презентације и промоције представили и различити угоститељски објекти, сеоска домаћинства, ловачка и риболовачка удружења, а тема стручних и едукативних радионица била је обука за рад и анимацију у сеоском туризму.

Поред представника туристичких центара, на Сајму су се представили и бањска и климатска леčiliшта, здравствено-рекреативни и спа-центри. Око 120 излагача имало је само речи хвале за организаторе сајма, који су били задовољни презентацијама и едукацијама, које су одржане током три дана, смештајем у њиховим угоститељским објектима, који су дали сајамске попусте, као и интересовањем и бројем посетилаца, од којих су понеки долазили аутобусима из других градова. Уз опште одобравање свих осталих учесника, награду за најбољу поставку штанда, добила је регија Федерације Босне и Херцеговине, а награду за најбољу промоцију на Сајму, заслужено је добила Туристичка организација Краљева, која је, осим специјалитета свог краја, све излагаче и посетиоце одушевила наступом дечје „Етно-музичке групе“.

Ученици туристичког смера наше школе такође су посетили овај разноврсни сајам, на коме су могли да се упознају са туристичким дестинацијама и понудама многобројних излагачких агенција. Након четворочасовног обиласка, посетили су и крагујевачки тржни центар „Плаза“, где су уживали у куповини и слободном времену.

Ања Рајчић, IVТт





## БЛИЗАНЦИ



- Иста тела, различите особе? Исте особе, различита тела? -

Приметивши колико парова браће и сестара близанаца похађа нашу школу, нашој новинарској секцији допала се идеја да урадимо чланак о овом специфичном феномену. Извршили смо мало истраживање, разговарали са нашим близанцима, који су нам, одговоривши на питања из анкете, пуно помогли да их боље упознамо и разумемо. Пре него што изнесемо њихова искуства, упознаћемо вас с овом појавом из перспективе науке и њених сазнања.

Реч „близанац“ потиче од немачке речи „tvine“, што значи „два заједно“. Већина људи зна да постоје једнојајчани и двојајчани близанци. Међутим, постоји и трећа врста. То су полуидентични близанци.

И једнојајчани, ликом идентични, близанци супротно устаљеном мишљењу, могу се јако разликовати. Иако је чињеница да се 25% једнојајчаних близанаца у стомаку развијају окренути лицем у лице (што значи да један другом постају „одрази у огледалу“), могуће је и да једнојајчани близанци поседују сасвим асиметричне особине. Није реткост да један од њих буде леворук, а други деснорук, да имају неки белег или младеж са супротне стране и сл.

Такође је занимљиво да неки близанци говоре сопственим језиком. Претпоставља се да 40% близанаца развија својеврсни властити језик око друге године, што је период тзв. експанзије говора. У науци је овај феномен познат као „језик близанаца“, а стручан назив је идиоглосија, криптофазија или аутономни говор.

Иако то није увек случај, неки близанци могу да осете исто што и њихов брат или сестра. Научници тај феномен објашњавају чињеницом да су неки близанци повезани таламичким мостом – делом мозга који је нека врста „неуронске централе“ која обрађује осећаје. На тај начин може се десити да ако се један од близанаца повреди, други ће то осетити.

Близанци у нашој школи нису познати на глобалном нивоу, али су нама и те како знани, мада и сами имамо великих мука да их понекад разликујемо. Имамо 17 парова близанаца, од којих су 9 једнојајчани и 8 двојајчани, што је поприлично велики број, узевши у обзир да ово није тако чест феномен (с чиме се наши близанци Стефан и Урош Милановић (III к), додуше, не би сложили јер имају још 2 сестре – и саме близнакиње).

Наше истраживање нас није пуно изненадило, поклопило се с истраживањима научника – близанци воле заједно да уче, добро се слажу (осим када се посвађају, и то најчешће око кућних послова или игрица), најчешће имају заједничко друштво и једни другима су најбољи пријатељи. Већином деле иста интересовања, као што је случај са Стеваном и Урошем Марковићем (Iу2), које веже љубав према рукомету, али није исти случај са Данијелом и Давидом Миљковићем, који, због различитих интересовања не похађају ни исте смерове – Данијел похађа смер економских техничара, док је Давида љубав према кулинарству одвела у куваре. Јована и Тамара Лилић (II ф) разилазе се у предметима који их занимају, па је тако предмет Пословна економија омиљен Тамари, али не и Јовани, која га сматра најтежим, али зато ужива у Историји, док Ксенија и Сандра Стефановић (III тт) немају тих „проблема“, јер је обема Енглески језик омиљени предмет. Да се близанци неспорно разликују по карактеру, потврђују и Лидија и Јована Јовић (IVф). У односу на сестру, Лидија себе сматра спремнијом за шалу, док Јована за себе каже да се брже наљути, али да је наивнија и лаковернија.





# Double the hands and double the feet

## We're getting ready for double no sleep!

Наши једнојајчани близанци искрено признају да су у појединим ситуацијама, поготово као млађи, користили изузетну међусобну сличност да би забавили околину, поправили оцене, али и да би се спасли казни због дечјих несташлука и кривицу пребацили једни на друге. Једну такву анегдоту из детињства поделили су са нама Михајло и Младен Стојковић (III ф). Михајло се присетио заједничке игре у дворишту - Младен тих дана ништа није чуо, због чега је претходно ишао лекару, а Михајло је, играјући се, лоптом погодио ауто. Изгубио се чим се упалио аларм, под изговором да мора да пије воду, док је Младен остао у дворишту, не региструјући љутите повике људи из комшилука који су га помешали с братом - јер их није ни чуо. С истим циљем, ради избегавања казне, „заменом идентитета“ у предшколском узрасту служиле су се и Јована и Јелена Цветковић Илић (Ie2). Али Милица Дојчиновић (IV т) присетила се и супротне ситуације, када је хтела да одбрани брата близанца Михајла (IV тт) и слагала мајку да је поцепала клонке које јој је брат претходно исекао. Солидарност ипак није уродила плодом, јер је мајка схватила шта се догодило и обоје их казнила.

Ангелина Шарац (II e1) предност тога што има сестру близнакињу Снежану (II e1) види у чињеници да су доста повезане и у сазнању да јој сестра никада неће пожелети ништа лоше. Мирјана и Јелена Марјановић (I т2) предношћу сматрају и то што им је лакше да уче заједно, јер уче по пола лекције, па једна другу преслишавају. Обе кажу да се слажу у свему сем у избору симпатија, супротно Марини Димитријевић (II к) која се са сестром Маријом (II к) не свађа једино око избора музике. Ивона и Јована Симеуновић (II т1) у стању су да у исто време помисле на исту ствар.

Дошли смо до закључка да сваки пар близанаца на себи својствен начин ствара пут кроз живот. Најснажнији су кад су уједињени, а у исто време јединствени су и посебни у много чему. А колико се близанци наше школе разликују, остављамо и вама да процените.

## Twins







## Новогодишња представа

### Потрага за Деда Мразом

У уторак 30.12.2014. године у просторијама Економско-трговинске школе одржана је додела новогодишњих пакетића деци запослених.

Као и претходних година, уз доделу пакетића изведена је новогодишња представа.

Током репертоара непрестану пажњу деци, као и одраслима држали су следећи јунаци: Деда Мраз, Мразић, Рудолф, четири вилењака - Шишко, Мишко, Ушко и Душко, Ускршњи Зека, Вила Зубићка, Нова Година, Директор и неколико девојчица.

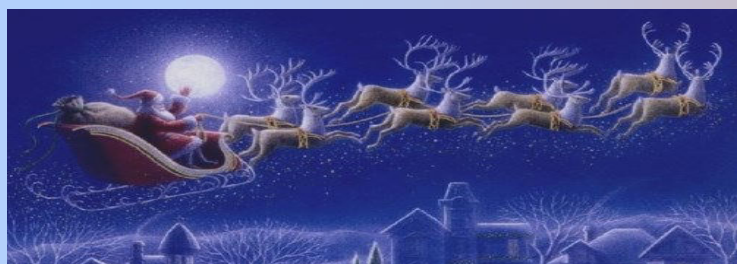
Деца су се највише обрадовала Деда Мразу који им је по завршетку представе поделимо пакетиће, које су жељно ишчекивали.

Затим су сви заједно уз широк осмех замислили нове жеље и отпевали новогодишње песмице.

У представи су учествовали ученици одељења IIIк, уз ученицу IIк Тамару Костић.

Врхунску организацију ученика и припрему представе омогућили су професор Српског језика и књижевности Зоран Прокић и професорка Информатике и рачунарства Валентина Миланов.

Антонина Рајчић, IIIк



## Светосавска академија

Поводом школске славе ученици и професори Економско-трговинске школе су, и ове године, припремили програм у част првог српског архиепископа Светог Саве. Уложен је велики труд у организовању ове приредбе, која се састојала из рецитала, драматизације, народних песама и других тачака, где су били присутни ликови као што су: ученице, наставнице, вероучитељица, свештеник, баке и др. Током целе свечаности провлачио се громогласан аплауз, али и гласна тишина која би настала када би ученици изашли на сцену да прикажу и испричају нам мноштво прича и детаља из живота Светог Саве. Публика је била пажљив слушалац и учинила да се овај дан обележи на прави начин и уз праву тајанствену и скромну атмосферу. Програм је отворио директорка наше школе Сибинка Живановић након чијег говора су ученици започели своје изведбе. Својим залагањем, овај дан су посебним учинили и наши ученици: Валентина Живановић IVк, Кристина Денић IVк, Марија Ристевски IVе<sub>1</sub>, Јована Ташић IVе<sub>1</sub>, Анђелија Кузмановић IVе<sub>1</sub>, Ана Јеленић IVе<sub>1</sub>, Јован Радуловић IIIф, Огњен Стокић IIIе<sub>1</sub>, Татјана Марковић IVтт, Ненад Богојевић IVтт, Илија Ђурђевић IIIе<sub>1</sub>, Милош Давидовић IIIе<sub>1</sub>.

Под вођством професора Зорана Прокића,



Весне Џино, Драгане Мратић и Тање Илић програм је протекао у најбољем реду. Прославу је завршио хор који је извео Химну Светом Сави и подигао публику на ноге како бисмо сви заједно испоштовали овај школски празник и затворили приредбу. Овај дан носи дух Савиног учења и ту је да нам пробуди свест о његовом залагању за наш народ и веру, што наша школска прослава и чини свих ових година.

Милена Спасић, IVк

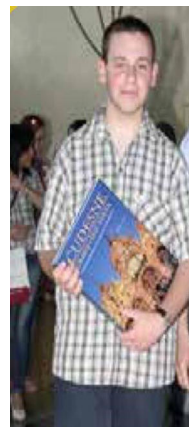
## Кренимо његовим стопама

Врата наше школе увек су отворена за бивше ученике. Они то знају и радо посећују своје професоре. Њиховом доласку увек се обрадујемо. Подсете нас на своју генерацију, испричају нам шта сада раде, потраже савет у вези са школовањем.

Тако је било и овог пута. У школску библиотеку свратио је **Драган Стојковић**, бивши ученик генерације, а сада студент IV године Економског факултета у Нишу, како каже његов разредни старешина Братислава Николић, са веома високим просеком. Ова посета разликовала се од других по томе што је у библиотеку дошао да пита које су књиге за лектуру потребне ученицима, јер је желео да део новца од стипендије издвоји за куповину књига. Његова искрена жеља нас је изненадила и обрадовала. Отишао је са списком потребне лектуре да би се после неколико дана поново појавио носећи пакет књига. На свакој је била посвета: „Ученицима који их буду читали да једнога дана постану успешни и добри људи“.

Овим путем желимо да захвалимо Драгану Стојковићу на хуманом гесту и да позовемо наше садашње ученике да у будућности следе његов пример.

Радица Платанић, проф.



**Марија Босијоковић**, ученица IV разреда Економско-трговинске школе (смер туристички техничар) сасвим случајно 2006. године одлази у Халу спортова у Пожаревцу и уписује *Шинбукан школу* код др Ивице Здравковића. Напорним тренинзима, својим великим радом и трудом, али и одрицањима, убрзо постиже велике резултате и осваја прегршт златних, сребрних и бронзаних медаља, као и пуно диплома и захвалница са такмичења широм света.

Заједно са својом старијом сестром Александром данас се сматра једном од најуспешнијих чланица овог клуба, што је резултирало тиме да постане најмлађи тренер који подучава децу, заљубљену у овај спорт, попут ње.

Добитник је Октобарске награде општине Жабари као ученица и најбољи спортиста 2008. године. Учествовала је на такмичењима у многим страним земљама попут Немачке, Украјине, Хрватске, Чешке, Мађарске, Румуније... Девет година тренирања довело је до тога да постане носилац црних појасева у вештинама џиу-џицу, кенџуцу (јапанско мачевање), џудо и аикидо.

Поседује 100 медаља, међу којима се налазе и оне са светских такмичења и скупова попут: Regensburg world (Немачка), Imenhausen European (Немачка), Split world (Хрватска).

За ове 4 године нашег дружења схватамо да је њен највећи успех, поред безбројних медаља, чињеница да је она пре свега добра особа, изузетан пријатељ и заиста смо срећни што смо заједно са њом поделили ове лепе тренутке.

С обзиром на то да знамо да је борац и да никад не одустаје, очекујемо да ће остварити још веће резултате и достигнућа.

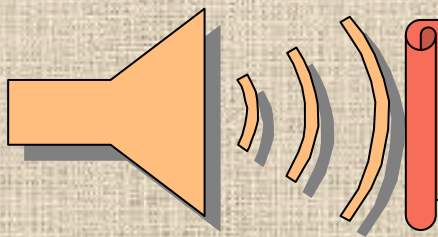


Круна програма на летњој позорници "Стишког посела" био је избор лепотице. Међу 14 кандидаткиња пут до победничког трона и ласкаве титуле лепотице посела изборила је Јелена Миладиновић из Куле, ученица III ф.

Валентина Војиновић IV††

Милица Живановић IV††





## УСПЕХ НАШИХ УЧЕНИКА



### Републичко такмичење из Пословне информатике

Такмичење из Пословне информатике има велики значај за нашу школу. Из године у годину, наша школа бележи изузетне успехе на овом такмичењу и налази се у самом врху ранг-листе, а та традиција настављена је и ове године, јер је наш ученик, Младен Мишић (IVe<sub>1</sub>), освојио прво место са невероватних 89,8 поена и тако испунио сва наша очекивања.

Такмичење је одржано 20. и 21. марта 2015. у Економској школи „Боса Милићевић“ у Суботици, која је по трећи пут заредом била домаћин. Учествовале су 23 школе, а право да се такмиче имали су ученици четвртог разреда економске струке из школа широм Србије. Ово такмичење састоји се из четири дела: теорије, базе података, обраде текста и радних табела, а за задатке, који нису били нимало једноставни, побринули су се професори са Економског факултета у Суботици.

Младен се за ово такмичење дуго спремао, долазио је на додатне часове запостављајући своје школске обавезе, све у циљу остваривања што бољег пласмана. Добио је бројне награде од спонзора такмичења, међу којима је олакшан упис на факултет највећа, доказавши тиме да

ниједан труд није узалудан.

Честитамо Младену на великом успеху, а такође и професорки Лидији која је са својим учеником четврти пут, након 2006, 2008. и 2013. године, донела титулу републичког првака нашој школи, што показује да наша школа и поред талентованих ученика има и квалитетан, стручан наставни кадар, успешан у својој професији.

*„Припреме су дуго трајале, понекад је било исцрпљујуће имати по неколико часова информатике дневно, али драго ми је због тога јер се исплатило. Желим да се захвалим свима који су ме подржавали и веровали у мене, а посебно разредној, Братислави Николић, и свом ментору, професорки Лидији Лекић. Овај успех је производ њеног труда и рада, огромне количине времена уложене у часове додатне наставе, што ми је доста помогло у постизању оваквог резултата. Школа у Суботици се показала као сјајан домаћин и организатор, а надам се да ће наша школа следеће године бити још успешнија у организацији и да ће се наша серија успеха наставити.“*



### Све је било из љубави Њрема историји

У недељу 10. маја 2015. године одржано је Републичко такмичење из Историје у Београду у Хемијско-прехрамбено-технолошкој школи. Овогодишње такмичење је било посвећено двестотој годишњици Другог српског устанка. На овом такмичењу учествовале су средње школе из Србије и међу њима и

наша школа. Нашу школу смо представљали Милош Давидовић и ја. Све нас је тог дана у Београду окупила љубав према историји али и жеља за победом. Нажалост, прво место је припало Математичкој гимназији из Београда, док сам ја заузео друго место, што је, такође, велики успех, и мој лични, али и наше школе. По речима професорке Милене Стефановић, ово је најбољи пласман у историји школе на досадашњим такмичењима. Гостовање у Београду прошло је у пријатној атмосфери, због чега смо захвални домаћину.

Ово друго место дугујем и професорки Милени која ме је још од првог разреда заинтересовала да покажем своје знање из историје, и без њене помоћи сигурно не бих постигао оволики успех.

Урош Траиловић IVe<sub>2</sub>

### ДА СЕ НИКАДА НЕ ЗАБОРАВИ

Постојао је тај датум  
Постојао је тај дан  
Када је Милосрдни анђео  
Дошао код нас.  
Једне мартовске вечери  
У двадесет часова и четрдесет пет минута  
Обасјали су небо борбени лептири.  
Упалили су српско небо.  
Упалили српско тло.  
Убили две хиљаде и пет стотина недужних људи  
Убили недужне очеве, мајке, браћу и сестре.  
Међу њима се нашла и  
Мала Милица Ракић.  
Њено име је симбол  
Страдања и патњи.  
Борбени лептири су уништили  
Мостове, зграде, електране,  
Седамдест и осам дана мучили српски народ,  
Седамдест и осам дана мучили српску децу.  
Уништили нечије детињство.  
Уништили нечије снове.  
Хтели су да заузму Косово – срце Србије.  
Хтели су, али Србин није то дозволио.  
Да се никада не забораве  
Звуци сирена, страха и трепета.  
Да се никада не заборави да је  
Србија имала једног Павловић Миленка,  
Једног орла који је бранио Ваљево.  
Да се никада не забораве мајке  
Које су тада рађале нове јунаке.  
Мале борце спремне за битке нове.



Ивана Грађанин Iт<sub>1</sub>,  
проф. Весна Џино

**II награда на конкурс  
поводом годишњице  
НАТО бомбардовања „Да  
се никада не заборави“**



# БУДИМПЕШТА

Почетак ове школске године обележила су велика очекивања везана за 6. 10. 2014. године – дан Д за нас трећаке, односно дан поласка на екскурзију у Будимпешту.

Тог јутра неизвесност и стрепња нас нису напуштали. Пријатно јесење време чинило је атмосферу у аутобусу још лепшом. Срдачни разговори, веселе шале и добра музика учинили су да не баш кратак пут до Будимпеште пролети.

Конечно, стигли смо до сјајне метрополе, престонице Мађарске – Будимпеште! Нашем умору се изгубио сваки траг чим смо се сместили у предивни хотел „Pest Inn“. Након вечере уследило је невероватно крстарење Дунавом. Вебра ноћ, блесак грађевина и њихов одсјај у реци учинили су те тренутке незаборавним.

Магична лепота мостова и Краљевске палате свима нам је измамила уздахе.

Сутрадан уследио је сусрет са знаменитостима Будимпеште из нове визуре – дневна светлост и чврсто тло под ногама стварају потпуно нови утисак, али не мање леп.

Сусрет са велелепним Тргом хероја оставио нас је без даха. Налази се на крају Андрашевог булеvara, са којим чини део светске културне баштине. У непосредној је близини градског парка. Споменик миленијума је централни део трга и обележје Будимпеште.

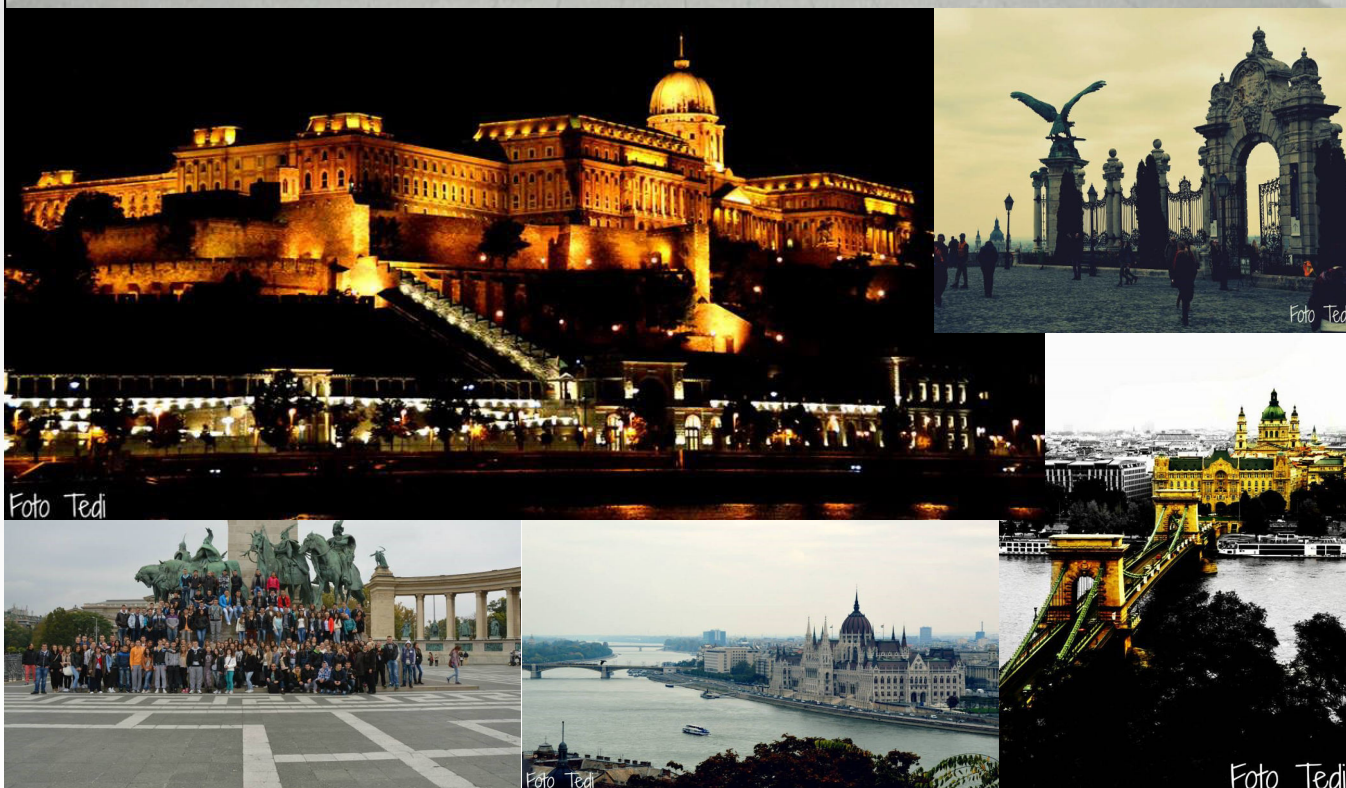
Имали смо привилегију да видимо и знаменитости као што су Краљевски двор, Рибарска кула и црква Светог Матеје. Из духа прошлости којим зраче сва поменута здања буди нас посета модерном тржном центру „Westend City Center“ и вече проведено у дискотеци.

Трећег дана посетили смо Сентандреју. Осећали смо се као да се налазимо у пространом, огромном српском музеју. Око нас су се налазили Саборна и Пожаревачка црква, Владичански двор, родна кућа Јакова Игњатовића и, наравно, споменик Вуку Стефановићу Караџићу. Величина српске историје у овом мађарском градићу није избледела и зато је он заузео посебно место у нашем срцу. Те вечери српском духу придружили смо мађарски уз храну, фолклор и песму у чарди!

Последњи дан екскурзије није могао да прође, а да не прошетамо улицом Ваџи и разгледамо њене излоге. Остало нам је још мало времена да ослушнемо мађарски језик и корак пролазника, да удахнемо мирис Будимпеште и задржимо га у сећању које не бледи. Успели смо да посетимо и тржни центар „Теско“.

Повратак са екскурзије означио је повратак свакодневном животу, али обогаћеном новим искуствима и сазнањима, управо захваљујући овом путовању које нам је пружио јединствену прилику да боље упознамо свет у коме живимо.

Сандра Ивановић, IIIф  
Тамара Станковић, IIIф







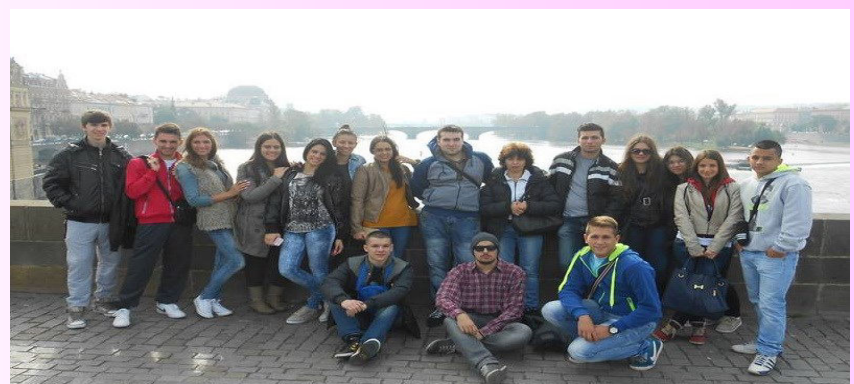
„Ако је враћање циљ, чему онда одлажење? Па у томе и јесте све: враћати се. С једне тачке на земљи чезнути, полазити и поново стизати. Без те тачке за коју си везан, не би волео ни њу ни други свет, не би имао одакле да поћеш, јер не би био нигде. А ниси нигде ни ако имаш само њу. Јер тада не мислиш о њој, не чезнеш, не волиш. А то није добро. Треба да мислиш. Да чезнеш, да волиш. Онда, спреми се на пут.“

*Дервиш и смрт, Меша Селимовић*

#### Између животних страница

„Свет је књига, а они који не путују, читају само једну страницу.“ Неки је чак и не отворе, бацајући је у ћошак да спава под паучином људског незнања и незаинтересованости. Путовања су странице које човек ручно пришива у корице свог живота, дајући себи и сопственој егзистенцији неки нови, до тада непознати, смисао. Човек у таквим тренуцима, када се налази далеко од познатог, постаје свестан себе и утицаја неког потпуно другог света. Ствара неку хармонију између себе и тог новог света грађећи још.

Док исписујемо сопствене странице нашег боравка у аутобусу које су замрљане, изгужване и нимало читко написане, услед превеликог умора и напорног дана проведеног у затвореном простору, посматрамо зеленило које се полако смањује или губи док смо све ближе Прагу. Стигавши касно, могли смо да видимо диван поглед који се пружао над „мајком свих градова“. Светла града су, као звезде побегле са неба, сијала над тамно плавим сводом. Сваки град крије неке своје тајне ноћу, а ми смо уживали покушавајући да откријемо његову мистерију. Наредних дана били смо обасути новим искуством и причама које су копкале нашу радозналост. Посетили смо Карлштејн и видели како су краљевске породице живе пре много година. Портрети чланова су красили зидове замка док су добро направљене круне стајале у посебној соби, изричито направљене по угледу на оригиналне, које су принчеви и краљеви носили у далекој прошлости. Поред замка, посетили смо и остале знаменитости Прага. Стари град нас је оставио без даха. Улице кроз које смо прошли, шапутале су нам и певале историју давно погинулих ратника и храбрих људи, док нас је архитектура околних грађевина, као неко мистично биће, призивала и привлачила наше погледе. Фигура смрти, представљена скелетом на Астрономском сату која нас подсећа да смо сваког сата све ближе смрти, поиграла се са нашим мислима и самом изреком да „сваки дан треба живети као да нам је последњи“. Увече смо уживали у возњи на броду, поведени испод бројних мостова, који су нас грлили заједно са реком и приморавали да наше погледе усмеримо на овај „град од стотину торњева“.



Време које смо имали за обилазак овог велелепног града било је кратко за све што је могао да нам пружи, али смо, ипак, на крају, пошли натраг како бисмо на време стигли у Беч. Обишли смо Карлов трг и посетили Шенбрун, чији свод красе нестварне слике. Одлазимо и до улице Maria Hilfer Strasse и Беч нас заједно са Прагом све више уводи у неку нову причу која нас оставља зачућеним, али нас претвара у особе са неким обновљеним погледом на свет.

Иако написане рукописом обичног човека, ове странице чине неко божанско искуство, задовољство и богатство, а то је нешто што је дубоко урезано у нама и привезано за корице нашег живота, тако да нам их нико никада не може одузети.

*Милена Спасић IV к*





## „ПОДИГНИМО ГАРД ПОРОЦИМА“

У петак, 12. децембра 2014. године у физкултурној сали наше школе, кик-бокс клуб „Спартак“ и кик-бокс клуб „Благоје Блага Вујичић“ организовали су акцију „Подигнимо гард пороцима“, са циљем да, у сарадњи са Полицијском управом Пожаревац и Заводом за јавно здравље Пожаревац, укажу на пороке и понуде алтернативу у виду борилачких спортова. Разговорали смо са боксерима у жељи да сазнамо нешто више о њима и о спорту којим се баве:

### Како се зовете, колико година имате?

Марко Николић. Имам 25 година.

### Колико дуго се бавите боксом?

Боксом се бавим 11 година.

### Шта Вас је привукло да се бавите овим спортом?

Са боксом сам почео због себе, како бих мало ојачао али су ме привукли јаки тренинзи. Уосталом, мој стриц је био боксер у старој Југославији тако да ме је и то привукло овом спорту. Како сам кренуо да тренирам бокс, одмах сам га заволео, од првог дана сам био редован и после пар месеци сам почео да боксујем, па је тако и почела моја каријера.

### Како постати боксер?

Пре свега је потребна воља. Мораш се посветити 100% томе, на сваком тренингу мораш да даш свој максимум, али пре свега мораш да волиш тај спорт. Бокс није за силеције и манијаке, јер се пре свега боксује главом, па тек онда снагом.

### Какве су биле реакције Ваших родитеља када сте почели да се бавите боксом?

Што се родитеља тиче, отац ме је подржавао од самог почетка, док ми је мајка бранила, чак ми је и ствари за тренинг сакривала, али када је видела да не може да ме одврати, онда ми је пружила потпуну подршку.

### Која Вам је најдража медаља?

Најдража ми је из Загреба са турнира „Златко Хрбић“. Имао сам три јака меча против Румуна, Јорданца, и у финалу Руса – првака Европе. У сва три меча сам победио и освојио злато.

Марко нам је о себи још рекао да је миран и нормалан момак коме је бокс љубав и најлепши спорт, и да свој адреналин и жељу за победом користи само у – рингу.

\*\*\*

### Како се зовете и колико имате година?

Марчета Маре. Имам 33 година.

### Колико дуго се бавите боксом?

Осамнаест година.

### Како постати боксер?

На првом месту је воља, а затим залагање, труд, одрицање. Парола којом се водим гласи: „Ја морам, ја хоћу!“

### Какве су биле реакције Ваших родитеља на почетку бављења овим спортом?

Имао сам потпуну подршку својих родитеља, ни у једном тренутку није било потребе да кријем нешто од њих.

\*\*\*

Како се зовеш, колико година имаш и колико дуго тренираш?

Даница Ранисављевић. Имам 18 година, а тренирам годину дана.

„А бокс ти је такав: може те научити добрим стварима – да осетиш да се не умире од сваког ударца и учинити те готово неустрашивим или чак и мудрим, да више не примаш све тако како изгледа...“

(Кад су цветале тикве, Драгослав Михаиловић)

Шта те је привукло да се бавиш овим спортом?

Волим борилачке вештине.

Како постати боксер?

Редовним тренингом и упорним радом.

Колико пута недељно имаш тренинге?

Тренирам три пута недељно по 2 сата.

Да ли имаш неку медаљу?

Још увек нисам учествовала на такмичењима.

Да ли су потребне неке предиспозиције за бављење овим спортом?

Само воља је потребна.



\*\*\*

Како се зовете и колико година имате?

Милан Пиперски. Имам 33 године.

### Шта Вас је привукло да се бавите овим спортом?

Пробао сам много спортова, али сам се у боксу пронашао и остао при томе.

### Колико дуго се бавите боксом?

Двадесет година.

### Како се постаје боксер?

Упорним, истрајним и усмереним радом.

### Колико времена одузима тај спорт?

Много, али не у тој мери да се запостави све што је лепо у животу.

### Успех са неког такмичења?

У професионалним водама сам, забележио сам 10 победа и 6 пораза. Освајао сам разне појасе, «златне рукавице», шампион сам Балкана и словенских замаља. Био сам други на медитеранским играма и вишеструки првак Југославије и Србије и Црне Горе,

### Које предиспозиције треба да има неко да би се бавио боксом?

Битна је само воља и упорност.

Каква је била реакција Ваших родитеља и Ваших ближњих на почетку бављења боксом?

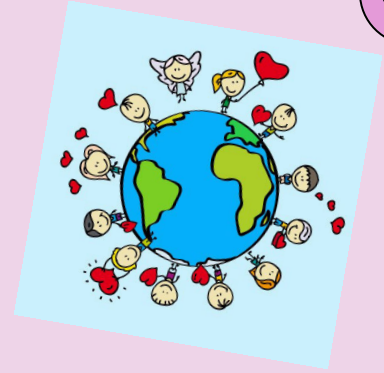
Сложили су се и подржавали ме јер у оваквом спорту има мање повреда него у осталим.



Милан нам је још рекао да тренутно има повреду колена, због чега се не такмичи, али се нада да ће ускоро почети са радом и такмичењима. И њему и осталим боксерима желимо пуно среће и још много награда!

Тамара Станковић III ф,  
Сандра Ивановић III ф,  
Кристина Грујић III к,  
Петар Миљковић III ф

# Најбољи матурски рад у школској 2013/2014. години.



## ***Буди човек увек и свуда***

Наша егзистенција почива на есенцији. Ми постојимо докле год трагамо за смислом. Смисао је бит нашег постојања.

„Ко има *ordo amoris* неког човека, има човека. Он је за њега, као моралног субјекта, то што је кристална форма за кристал. Он презире неког човека толико колико се неки човек прозрети може.“

Мржња у било каквом облику и према било коме нас може учинити гордим, бунтовним. Може нам дати снагу да рушимо све пред собом, да не бирамо средства помоћу којих ћемо доћи до циља, а све то зарад неког привидног успеха, материјализма.

Човек је по природи деспот, воли моћ. Нема већег задовољства за човека од тог да он влада другим људима и да му се они диве. Али, мржња на тог човека делује као осиромашени уранијум којим су нас бомбардовали, она га уназађује и духовно осиромашује. То биће је заслепљено, оно види само физичким очима, јер за њега не постоји ништа више од онога што се може опипати. Као што је Ниче говорио, такав човек треба се превазићи. Љубав је та која нас покреће и која чини да све око нас изгуби апсурдност и да црно-белу фотографију обоји дугиним бојама. Ми смо несавршена бића са свим својим врлинама и манама. Савршенство је субјективни појам, баш као и лепота. Сви различито доживљавамо и посматрамо ствари и појаве. Савршено можемо волети несавршене људе. Волећи њихове мане, оне су сад за нас врлине. Да бисмо се научили љубављу, прво морамо прихватити и заволети себе. То је уствари најтеже од свега. Никад нам се не може угодити, често нешто пође по злу, врло често смо уплашени и несигурни. Колико смо само пута били подсмевани, осуђивани?! Човек је биће заражено животом и болује од смрти. Мисли стварају патњу. Или се помири са тим, дигни руке од свега и прихвати патњу! Или пак, лутко, отми конце свог живота из туђих руку и одупри се! Преузми конце, управљај својим животом, промени ток својих мисли! Не живи у прошлости, нити размишљај о будућности! Сав наш живот је сачињен од једне тачке у којој се спајају прошлост и будућност - од садашњости.

Чврсто верујем у то да нам се живот не завршава онда када последњи пут издахнемо, већ да тек тада почињемо да схватамо шта је живот и да га живимо у слободној заједници са другим људима. Православна црква нас учи да смо ми слободна бића и да ће вечни живот наступити онда када се целокупна популација ослободи. Тренутно је човек сувише слабо биће да би на својим плећима понео терет слободе. Можда би и могао да га друштвено уређење и наметнути закони не држе у калупу из ког он не уме и не сме да изађе.

У животињском свету, јединка не може опстати сама и зато се углавном држе заједно, у јатима, чопорима... Исто тако је и са људима. Човек без другог човека не може постојати. Добро, физички може постојати, али онда не губи своју личност. Он постаје још само један број. И Свето писмо нам сведочи о томе. Бог никад није представљан као појединац, већ као личност кроз Свето тројство.

Ти ниси оно што мислиш, али твој живот је одређен твојим мислима. Ти си оно што чиниш (или пак што не чиниш). Према другима се понашај управо онако како би се понашао према себи, или како би желео да се други понашају према теби! Несебично се дај другим људима, несебично их воли! Не плаши се повређивања ни патње. Ризикуј, воли! Чини племенита дела, помажи и ћути! Не мисли да ћеш бити већи човек ако о својој хуманости „трубиш“ на сав глас.

Буди скроман. Не жели ништа туђе, само се осврни око себе и видећеш много тога што чека само тебе да га присвојиш. И не тежи стално за нечим вишим, јер никад нећеш бити уистину срећан, никад нећеш бити задовољан. Научи да волиш и цениш оно што већ имаш.

Никад не осуђуј друге, покушај да их разумеш, да допреш до њихове суштине! Не изграђуј зидове, сруши све баријере! Не стиди се! Не потцењуј друге!

„Човек и Бог као духовна бића примарно су изворна бића љубави.“

Милица Васић, IVФ





## Приче луталице Шоа

### Покретач лутања

Негде првих дана нашег дружења, док смо једном приликом седели крај обале Дунава, Шо је дуго ћутао, а када је кренуо да говори, говорио је нарочито полако и с осећајем. Глас му је на тренутке подрхтавао попут воде када је уморна уста издала несташни дах ветра. Том приликом ми је испричао једну од дирљивијих прича своје младости.

- Када у неком граду имаш којег друга, љубав, драго место или успомену, цео ти тај град блиста попут звезде - почео је. - Довољно је само да га назреш на путу, или пак прођеш крај њега па да ти небо постане плавлје, ливаде крај цесте зеленије, сунчева светлост блиставија...

- Имао сам ја, док још бех млад, у Јагодини, једну девојку, Андријану. Упознали смо се случајно, десио се неки несвакидашњи спој, те сам је заволео а можда је и она мене, па смо и наставили да се виђамо. Тада сам још живео у Бору, тако да сам најмање једном недељно путовао како бисмо се видели. Баш сам је волео. Коса јој је била сјајна и мирисна, боје карамеле, а очи као два врела - зелене и дубоке. Често се смејала попут каквог детета. Како ме је само опијала тим својим смехом! А и била је налик детету, тако чиста и свежа. Имали смо нас двоје и једну липу под којом смо проводили време. Ево видим као да је јуче било: пролеће, липа шири опојне мирисе, а нас двоје ћућоримо, загрљени... Ех, како нам је било дивно!

- Где је она сада? Шта се десило? - оте ми се у једној од пауза које су те вечери биле честе у његовом говору.

Њему се поглед на трен изгуби негде у даљинама а онда поче, још топлијим гласом: - Беше то једног спарног, кишног дана. Сутра је округло тридесет година. Договорили смо се да се нађемо под липом, где смо се и обично налазили, али ње није било. Чекао сам је скоро два сата, а пошто се није појавила, кренуо сам да лутам градом, не бих ли је случајно негде пронашао. Све узалуд. Улице су биле празне и једино што се чуло било је добовање кише. То се није раније ниједанпут десило и тек сам тада схватио да не знам ни њену адресу, ни број, ни презиме... била је тако тајанствена. Цео наш однос је био такав — темељио се на поверењу. А онда сам се сетио како смо се једном договорили да се, у случају да је неко од нас двоје спречен да дође, нађемо кроз недељу дана, у исто време, на истом месту. И долазио сам. Не само следеће, већ и многих наредних недеља, али је од тада нисам видео. Плашио сам се да јој се није нешто десило, распитивао се, тражио је, али све узалуд. Онда сам почео да размишљам и у другом правцу: 'Ко зна, можда је и имала неког момка тамо у Јагодини, можда чак мужа', говорио ми је унутрашњи глас - зачу се дуг уздах и одскок жабице у води.

- Још увек памтим њене очи, њене лаке, готово детиње, покрете, њен смех. Додуше, на неки начин сам наставио да је виђам: очи сам јој виђао у крошњама дрвећа, у дубоким шумама... косу по кукурузним њивама, на њен смех ме је подсећао жубор воде... А временом, бол у грудима уступи место једној топлој носталгији.

- И тако сад вама Јагодина и путеви око ње блистају?

- Да! Али ја не знам где је она отишла и где ћу је, можда, некад срести. Тако да мени, у одређеним тренуцима, сва места и сви путеви блистају попут њених очију и шуморе попут њеног смеха. Слично као Егзиперију звезде, рекао бих.

Сутрадан ујутру затекао сам га како се пакује. Изгледао је необично дирљиво за шездесетогодишњака. -Идем да посетим једну липу - било је све што је рекао пре него се одвезао у магловиту ноћ, која је прекрила обалу Дунава.



Мирко Кекић IV к



## УЧЕНИЦИ ПРОТИВ НАСТАВНИКА – 1:2, ЗА САДА

Ученички парламент је поводом усељења у стару школску зграду, након скоро две године од када је затворена због реновирања, 29.4.2015. године организовао одбојкашку утакмицу између ученика и професора и журку.

Одбојкашка утакмица између ученика и професора завршена је резултатом 1:2 у корист професора.

За екипу ученика наступали су углавном чланови ученичког парламента и то:

**Сандра Ивановић, III ф**  
**Даница Ранисављевић IV ф**  
**Петар Миљковић III ф**  
**Александар Јанковић III ф**  
**Ненад Милосављевић Ie<sub>1</sub>**  
**Милош Давидовић, IIIe<sub>1</sub>**

Екипу професора сачињавали су:

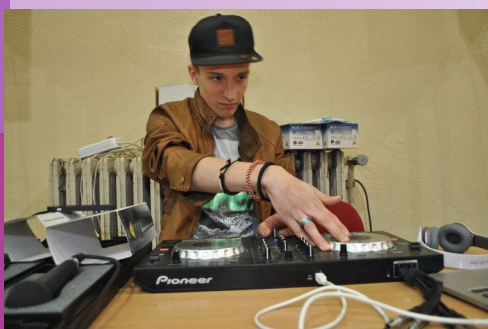
**Лидија Марковић, секретар школе**  
**Мирјана Ђусић, професор економске групе предмета**  
**Предраг Ражнатовић, професор физичког васпитања**  
**Саша Николић, професор економске групе предмета**  
**Милош Милошевић, професор математике и**  
**Марко Вукашиновић, професор физичког васпитања**

Екипа професора била је уигранија, стога је и славила победу, али је одмах након утакмице заказан раванш и то за Дан школе, када ће ученици и професори поново одмерити снаге.

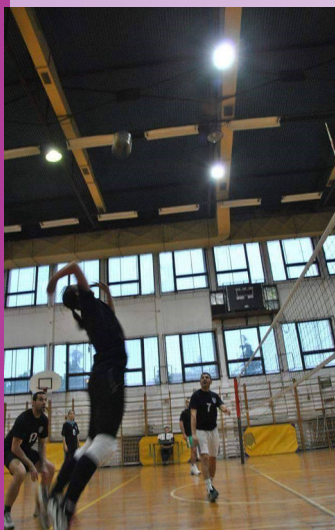
Након утакмице започела је журка која се одржала у физкултурној сали. Било је присутно педесетак ученика. Председница парламента је од ученика претходно сакупила паре од којих је купљено пиће (сокови). Многим ученицима се то није свидело, јер по њиховим речима не могу да замисле журку без алкохола, тако да нису ни остали. Међутим, било је ученика којима то није представљало проблем, прихватили су унапред постављена правила и све је добро протекло. Било је организовано и дежурство од стране ученика и професора, а ученицима је била потребна улазница да би присуствовали.

Школа ће у циљу популаризације здравих стилова живота и убудуће подржати Ученички парламент приликом организовања оваквих скупова ученика, а надамо се и већем учешћу ученика, па и професора на следећим догађајима ове врсте.

Гордана Вучковић, проф.



**ЖУРКА УЗ СОКОВЕ**



### Наставници против наставника

9. фебруара 2015. почела је Лига просветних радника у одбојци. Учешће је узело 10 екипа: Политехничка школа Костолац, ОШ "Јован Цвијић" Костолац, ОШ "Вук Караџић", ОШ "Свети Сава", ОШ "Краљ Александар", Средња школа Петровац, Пољопривредна школа са домом ученика "Соња Маринковић", Економско-трговинска школа и Регионални центар. На крају, наша школа, заузела је 2. место на табели, а Лидија Марковић проглашена је за најбољег играча турнира. Екипу Економско-трговинске школе чине: Предраг Ражнатовић, Саша Николић, Мира Ђусић, Лидија Марковић, Милош Милошевић, Марко Вукашиновић.





# СПОРТСКА СТРАНА

## Турнир у малом фудбалу

Дугогодишња традиција Економско-трговинске школе, поред многобројних турнира у разним спортским дисциплинама, обухвата и турнир у малом фудбалу. Упркос томе што сваке године долази до смене генерација, конкуренција на овом турниру је сваке године јака. За старије учеснике и тимове овај турнир можда представља ствар престижа и показивања ко је „главни“, док су млађе генерације увек мотивисаније и наоружане жељом за доказивањем. Велики број ђака сваки пут долази раније у школу, или остаје дуже, како би посматрали утакмице које се играју у раним поподневним часовима. Професори Физичког васпитања погледом помно прате сваки покрет својих ученика и с времена на време спремни су да их награде добром или лошом критиком. Ове године за Турнир у малом фудбалу пријавило се 16 екипа. Најуспешније од њих су биле екипе:

*IVe2*

*РЕКРЕАТИВО ЛА КОРУЊА (IIIк)*

*БАЋКО И ДРУЖИНА (IVф)*



ПРВО МЕСТО



ДРУГО МЕСТО



ТРЕЋЕ МЕСТО



НАЈБОЉИ ИГРАЧ  
НЕМАЊА МАТИЋ IV e2



НАЈБОЉИ СТРЕЛАЦ  
АЛЕКСАНДАР ДРАКУЛИЋ III к



НАЈБОЉИ ГОЛМАН  
НИКОЛА МИЛИВОЈЕВИЋ IV e2

## Турнир у кошарци

У периоду од 20. октобра до 22. новембра 2014. године у нашој школи одржан је турнир у кошарци. За овај турнир пријавило се више екипа. После елиминационих утакмица у финалу су се наши тимови **Баћко и дружина (IVф)** и **Доминејшн (IVe2)**. У одлучујућој утакмици играчи екипе **Доминејшн** били су бољи и победили резултатом 28:17, док је екипа **Социјала (IIIe2)** завршила на трећем месту. Честитамо победницима!

*ДОМИНЕЈШН (IVe2)*

*БАЋКО И ДРУЖИНА (IVф)*

*СОЦИЈАЛА (IIIe2)*



ПРВО МЕСТО



ДРУГО МЕСТО

ТРЕЋЕ



НАЈБОЉИ ИГРАЧ  
НЕМАЊА ПЕТРОВИЋ  
IV e2



НАЈБОЉИ СТРЕЛАЦ  
ЈАНКО ШАКОТИЋ  
III e2

## Данило Киш

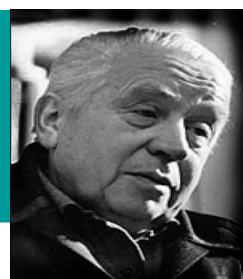


Дана 22. фебруара, пре седамдесет година, рођен је Данило Киш, романијер, приповедач, есејиста, драмски писац, преводилац са француског, руског и мађарског језика. Један је од најважнијих писаца у историји српске књижевности. Киш је почео као песник, а потом се окренуо писању прозе којом је у другој половини XX века извео поетички преокрет у српској књижевности. Први објављени текст Данила Киша јесте песма „Опроштај с мајком“ (1953), а његове прве књиге – кратки романи „Мансарда“ и „Псалам 44“ – објављене су у истим корицама, као заједничко издање, 1962. године.

Добитник је бројних награда за књижевност, а његова дела преведена су на све веће светске језике. Најпознатија дела су: „Мансарда“, „Рани јади“, „Пешчаник“, „Гробница за Бориса Давидовича“, „Енциклопедија мртвих“ и друга.

Преминуо је 15. октобра 1989. године у Паризу, а сахрањен је у Београду у Алеји заслужних грађана на Новом гробљу.

## Бранко Ћопић

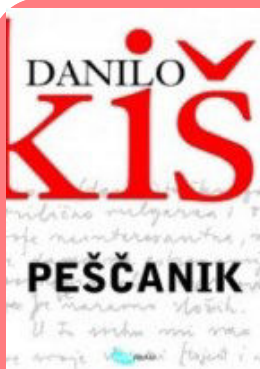


1. јануара, пре сто година, рођен је Бранко Ћопић, српски и југословенски књижевник. Нижу гимназију завршио је у Бихаћу, а учитељску школу похађао је у Бања Луци, Делницама и Сарајеву, те је завршио у Карловцу. На Филозофском факултету у Београду дипломирао је 1940. године. Прву причу објавио је 1928. године, а прву приповетку 1936. Прво штампано дело објавио је са 14 година у омладинском часопису „Венац“ 1928. године. За књижевни рад награђен је бројним наградама.

Нека од његових најпознатијих дела су: „Доживљаји Николетине Бурсаћа“ (1955), „Башта сљезове боје“ (1970), „Пролом“ (1952), „Осма офанзива“ (1964), „Орлови рано лете“ (1957) и др.

Био је члан Српске академије наука и уметности и Академије наука и уметности Социјалистичке Републике Босне и Херцеговине. Извршио је самоубиство скоком са моста Братство и јединство у Београду 26. марта 1984. године у својој 69. години живота. Данас тај мост носи назив по њему— Бранков мост.

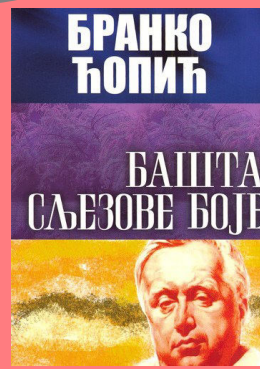
## ПРЕПОРУКЕ ЗА ЧИТАЊЕ



Једна од кључних књига Данила Киша. У *Пешчанику* (1972), посвећеном уништењу Јевреја (чија жртва је и његов отац, страдао у Аушвицу), Киш уводи читаоца у спиралу тог ужаса. *Пешчаник* је његово ремек-дело. Ретко је једна књига успела да изрази ту страховиту, подмуклу способност зла да расте у сваком од нас, да постане наша природа.

### Добитник Нинове награде за 2014. годину

Свако понекад пожели да буде неко други, али шта ако и добије прилику за то? Хоће ли Алберт Вајс искористити последњу шансу да промени свој идентитет у складу са речима једног свог пријатеља и сународника: „Памћење је страшније од сваког заборава“, или ће се одлучити да остане то што јесте, без обзира на бол који га раздире? Писана у препознатљивом стилу угледног аутора, *Кућа сећања и заборав* један је од најаутентичнијих романа.



*Башта сљезове боје* је збирка приповедака која је објављена 1970. године. У њој можете наћи *Јутра плавог сљеза*, као и *Дане сљеза*. Видећете како свет око себе гледа дечак из којег годинама касније проговара писац, како рат делује на мале људе и још много тога што је свако од нас у животу искусио. Бранко Ћопић је ову збирку посветио свом другу из детињства и пријатељу из рата, писцу Зији Диздаревићу.





# Бисери и вицеви



НОВИ ХОРИЗОНТИ

ПУНЕ ИЗПРНИМ ПОЛ  
ВОДОМ НЕГО У ШКОЛИ

Ученик: Продаја продатог новца.

Ученик: С обзиром на обзир.

Професор: Није тачка него „point“.  
Ученик: Па и кома је зарез, па пева Аца Лукас.

Професор: Толико си смотана да кад би ти човек дао да чуваш 2 ћурке ти би 3 изгубила.

Економска статистика је као бикини:  
-Оно што открива је важно, а оно што скрива је најважније.

Професор: Начело штедње?  
Ученик: Држава треба да штеди у банци.

Професор: Када се завршио II светски рат?  
Ученик: 1389.

Стоји Перица испред факултета и виче на сав глас:  
„Дипломе, дипломе, само хиљаду евра!“  
Након неког времена приђе му студент и пита:  
„Је л' може за 800?“  
А Перица мало мисли, мисли па каже:  
„Паааа, може, али ћу морати да те пропитам мало.“

Професор: Седиш на мом месту и замишљаш да си професор.  
Ученик: Таман посла!  
Професор: Па и мајмуна да доведем овде да седи мислио би исто.

(Чује се галама из суседне учионице)  
(професор куца у зид) чује се одговор: - Ко јеее?

Професор: Боље да не знате, овде је Црни Арапин.

Ученик: Crazy shirt  
Професор: Како то мислиш?  
Ученик: Па лудачка кошуља.







Иде директор у обилазак своје фирме и застане поред једног радника и пита га:

-Колико ти столова направиш на дан?

-Два.

-Ово је нечувено, ја их могу направити 10!

-Па наравно, јер сте ви столар. А ја сам дипломирани економиста!



Године 2014/15. је први пут заживела новинарско-информатичка секција у нашој школи на челу са професоркама Миленом Станојевић и Валентином Миланов.

Рад у секцији је веома занимљив, пун забавних прича и нових авантура. Кроз забаву учимо нове ствари и стичемо нова искуства. Започели смо са израдом зидних новина, узимали интервјуе ученика и познатих боксера који су гостовали у нашој школи. Новинарску активност смо привели крају израдом школског часописа.

Са професорком Миленом је задовољство радити зато што нам увек излази у сусрет, увек је ту да нас саслуша, посаветује и помогне у свему. Пуна је разумевања и нових идеја.

Као прва генерација која се бави овом активношћу, позивамо и остале ученике да нам се следеће године придруже.

Тања Илић - наша савест (час је видиш, час је не видиш)

Милена Станојевић - пријатељ, ментор, подршка

Валентина Миланов - помоћ преко жице



- Чланови новинарске секције:
- Петар Миљковић – идеје, храна, пиће и забава
- Тамара Станковић – коректор рада
- Сандра Ивановић – не можемо са њом а ни без ње
- Кристина Грујић – наш вредни нарцис

